

HISTÒRIES DE DONES OBLIDADES. AVUI: **BRÍGIDA TERRER**

Brígida Terrer i les beguines catalanes **(Barcelona ? -1471) // Beguina**

NI MARITS NI BISBES. ELLA NO VOLIA VIURE SOTA LES ORDRES DE NINGÚ. PER AIXÒ ES VA FER BEGUINA I VA DEDICAR LA SEVA VIDA A LA CURA DELS MALALTS I A L'ACOMPANYAMENT DELS MORIBUNDS. LA PRESSIÓ DE L'ESGLÉSIA, PERÒ, ES VA FER NOTAR. I MOLT.

Per a la majoria de les dones del s. XV, la vida només podia seguir dos camins: el del matrimoni, amb obediència al marit, o el del claustre, amb obediència a les autoritats eclesiàstiques. Però algunes, ben poques, van saber trobar el camí del mig. Aquest va ser el cas de Brígida Terrer (o Terrera), una dona que pertanyia a la burgesia barcelonina i que va decidir fer-se beguina. És a dir: dedicar-se a la vida religiosa com a laica, sense estar enquadrada en cap institució ni dependre de cap autoritat masculina. Les beguines, també conegudes com a rescluses, havien sorgit a la regió belga de Flandes a la darrera del s. XII, i dos segles més tard van arribar a Catalunya.

Al servei dels pobres Brígida Terrer es va incorporar al beguinatge de Santa Margarida de Barcelona (que llavors devia tenir una o dues dones més) vers el 1418. Al cap d'uns anys, la mare i els germans li van concedir un dot de quatre mil sous i una pensió anual de trenta-sis lliures. Amb aquests diners es va poder mantenir ella i les companyes que van entrar a la comunitat. Totes plegades combinaven la vida espiritual amb l'activitat de carrer: tenien cura de malalts, especialment dels leprosos, i també s'ocupaven d'atendre els moribunds i els que ja havien mort. En aquest sentit va ser important una companya que l'havia precedit, sor Sança, que havia aconseguit del rei Joan I la llicència perquè poguessin fer enterrar en lloc sagrat els cadàvers dels presos que la justícia havia condemnat a mort i penjava a Barcelona.

La vida independent d'una comunitat de dones soles despertava recels, i no els era fàcil evitar la pressió de la jerarquia eclesiàstica, incòmoda amb aquestes expressions de certa heterodòxia. El 1448, Terrer va demanar la protecció d'una autoritat civil, el Consell de Cent de Barcelona, però no n'hi va haver prou. Els diners que procedien de la família van començar a resultar insuficients, i la situació era cada cop més difícil. Finalment, el beguinatge va acabar sota el paraigua de l'orde de Sant Jeroni. Naixia una nova comunitat religiosa al país, però s'havia acabat una experiència de llibertat per a les dones.

* * * * *

El rei Sejong, que va governar Corea al s. XV, va crear el sistema d'escriptura coreà. Conegut com a hangul, actualment l'alfabet nadiu d'aquest idioma és el sistema d'escriptura oficial a les dues Corees.

Potser no en som conscients, però cada vegada que diem que alguna cosa és de **l'any de la picor** ens estem referint a un any en concret: el 1471, quan Barcelona va viure una terrible plaga... de puces.

* * * * *

Font: "Elles! – 65 Dones Oblidades de la Història" publicat per l'Institut Català de les Dones – octubre 2017